

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' קודם לכן. י"ב וכסס
שלענין חומה ק"ה לענין
קדושה ג"כ א"ע"פ שלא
קידשה עכשיו רק קודם לכן
קידשה גם לעתיד לבוא:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה מצאו אלו. עיין
מה שכתבנו בזה בטורי אבן
מגילה דף י ע"ב ד"ה כל
המעות:

לעזי רע"י

מרישק"א [מריש"ק]. ביצה,
מקווה מים רדודים.

רבינו חננאל

על פי גביא נאכלה. כלומר
 גביא מהירח בזה יד נשפטה
 על פי נביא: תאמר רב הונא
 אמר בכל אלו תנן קסבר
 קדושה ראשונה קדשה
 לשעתה וקדשה לעתיד וזה
 קדוש עזרא בלא מלך ובלא
 אורים ותומים. ואמר
 עזרא זכר קדוש בעלמא
 בעבד בלא הוה צריך ליה. רב
 נתנן אמר אפילו באחמא
 קדושה ראשונה קדשה
 אינה לעתיד. רבא
 ועזרא קדושה אצ"ב ללא
 הוה אורים ותומים שפיר
 עבד בדאחמא בלא אלו תנן
 ומוכחין עדיה רב נתנן
 מהא אבא שאול אומר שני
 בצעין איז הבר מנחשה.
 תחתונה נתקדשה בכל אלו
 עליונה קדושה בני גולה
 שלא במלך ובלא אורים
 ותומים. ושלטא שתייה
 קדושה מגזרת תריסין (ט)
 ועמי העירין נגנסים
 כי עתונה שלא היתה
 קדושהתה גמדה תבין איז
 נגנסין לשם רב ופריך אנאי
 היא. דתנן אי"ר אליעזר
 כשהיו חורבן הביכלי היה
 עושין קליפין הביכל לקליפין
 לעזרות לה. א"ר יהושע
 ששמתין שמקבירין אצ"פ
 שאין (כ"ד) [בית] כי
 מאי לאו בהא קפלינן דר'
 אליעזר כס קדושה ראשונה
 אינה לעתיד רבא. ור'
 יהושע כס קדושה לשעתה
 ולעתיד רבא. דהדין דלמא
 תריייהו קדשה לעתיד ללא
 סבירא וילי וכל חד וחד
 מאי דשמיטי ליה קאמר.
 אלא מהא דתניא א"ר
 שמעאי ב"ר יוסי למח מנו
 תחמסין את אלו כשכשלו
 בקדיש הגולה מצאו אלו
 קדושים כי נשפטה היתה
 ופושטוה עור כמין מגילה:

(א) נראה גירסת רבינו כמ"ס
בחי' רי"ן מ"ג ע"ס.

ידיעות הטומאה

ז ועל פיהם צרוח הקודש
צבל אלו חנן קסצר כו'.
צצית שני צלא מלך וצלא
(פ כא:) חמשה דצרים חסר

אֵל פִּי נִבִּיא נֹאכַלְתָּ
 כָּל שְׂלֵא נַעֲשִׂיתָ בְּכָל
 הַיּוֹמָא אֹמֵר בְּכָל אֶרֶץ
 בִּאֲחַת מְכַל אֱלֹהֵי תַנִּי
 אֱלֹהֵי תַנִּי קִסְבֵּר ^אקִדְּשָׁה
 לְשַׁעֲתָה וּקְדִישָׁה לְעַ
 בְּעֵלְמָא הוּא דְעַבְדֵּי
 מְכַל אֱלֹהֵי תַנִּי קִסְבֵּר
 לְשַׁעֲתָה וְלֹא קִדְשָׁה
 קְדוּשִׁי קְדִישׁ אֵע"ר
 אִיתִיבִיהָ רַבָּא לְרַב
 בְּכַל אֱלֹהֵי תַנִּי בִּאֲחַת
 אַבָּא שְׂאוּל אֹמֵר
 הַמִּשְׁחָה תַּחְתּוֹנָה וְעַל
 בְּכַל אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹנָה לֹא
 אֵלָּא בְּעוּלֵי גוֹלָה שְׂלֵא
 וְתוֹמִים תַּחְתּוֹנָה שְׂלֵא
 עַמִּי הָאָרֶץ נִכְנָסִין לְשֵׁ
 קְלִים אֲבָל לֹא מַעֲשִׂים
 שֵׁם קְדוּשִׁים קְלִים וּמִ
 הִיתָה קְדוּשָׁתָה גְּמִי
 נִכְנָסִין שֵׁם וְאוֹכְלִין עַ
 לֹא מַעֲשִׂים שְׁנֵי וְחִבְרֵי
 קְדוּשִׁים קְלִים וְלֹא מַעֲ
 קִדְשָׁה ^אשְׂאִין מוֹט
 הַעֲזֹרוֹת אֵלָּא בְּמִלְךְ
 וּבִסְנֵה־דְרִין שֵׁם ע"א
 וְלִמָּה קִדְשָׁה לִמָּה
 קִדְשָׁה אֵלָּא לִמָּה
 שֵׁם יְרוּשָׁלַּיִם הִיתָה וְגַ

תנאי היא ⁽⁷⁾דתניא
להיכל וקלעים לעזרו
אמר רבי יהושע שמ
קדשים אע"פ שאין ק
שקדושה ראשונה ק
אליעזר סבר לא קיד
דכולי עלמא קדושה
מאי דשמיע ליה קא
אליעזר למה לי לצני
ברבי יוסי למה מנו
וקידשום אבל ראש
ראשונה קידשה לש
ישמעאל בר' יוסי ו
חבל ארגוב ממלכת
אלא למה מנו חכמי
קידשום השתא הא
ומנאום ולא אלו
שמוקפת חומה מימ
שקדושה ראשונה קי
בר יוסי אדרבי ישמע
בר יוסי איבעית אימ
בר יוסי אומר ²אשר

בא רבי יהושע לחלוק
 וקרא בתרא דערצין [גב].
 שלא מנאוס: וקידשום. לא
 דהיו. מוקפות חומה מיי
 לו בלבד: כל המאוס האלו.

פרק שני שבועות

רַנִּי בַּאֲחַת מִבְּנֵי אֱלֹהִים. תִּמְנֶה דְמָה דַּחְקוּ לְהִגִּיָּה דְכֻמָּה סָתָם
מִשְׁנִיּוֹת אֲשַׁכֵּן לֵדִית לְהוּ קְדוּשָׁה לַעֲמִיד לְכֹא צִפִּיק דְּמִגִּילָה
(דף י. וסס) וּצְפִיק בְּתֵרָא דְּזֻבְחִים (דף קיז. וסס) דְּקְדוּשַׁת יְרוּשָׁלַם
אִין אַחֲרִיהִי הֵימָר: **אֱלֹהִים** בְּבִנֵי גִזְלָה. אַעֲיִפ שְׂהִיה דְּזֵכֵר צֹא לִידֵי
תַּקְלָה הַכְּנִיסוּתָה כְּדִי שִׁמְסְרוּ עֲלֵמָם
עֲלִיהֶם יוֹמָר כְּשֵׁם צֶה שֶׁם קְדוּשָׁה:
דְּבִנְיָרִי עֲלָמָא קִידְשָׁה לְעֵתִיד לְבָא.

וא"ת צפ"ק דלגיה (א: וס) אית ליה לרבי אליעזר דלא קדישה לעמיד לבוא גבי עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית ובריש מסכת דביל (דף ג:) נמי אית ליה לרבי אליעזר דעגול קדשות ומגולן עולה בברייתא דלטרעל קדשות ומגולן דלית ליה הכי קסבר תרומה בזמן הזה דרבנן כדמוכח צפרק הערל (יבמות דף פב.) וי"ל דקדושת הארץ לגבי תרומה ומעשרות בטלה והכא איירי בקדושת מחילה דאפשר דלא בטלה משום דאיקריא נחלה וקדושת צתי ערי חומה דמייטי בשמון נמי הויא קדושת מחילה ואף על גב דקדושת הארץ בטלה מ"מ צפ"ק דביל (דף ה: וס) זיקש ר' אליעזר להפקיר כרס רצעי לעניים דמדרבנן היה צריך להוליכו לירושלים וא"ת אי בקדושת מחילה נמי לא קדישה לעמיד לבא לרבי אליעזר מה ירוחו עניים כיון שלא יוכלו לאכלו לירושלים ואס' יפדו הפירות מה ירוחו וי"ל לפי שיוכלין לפדותו בשוה פרוטה אע"פ ששון הרבה ואפי' לכתחלה שרי כשאין הפסד להקדש כשאין צית המקדש קיים כדמוכח (צפרק צתרא דערכין דף כט. וס) גבי ההוא גבירא דאחרימינהו לנכסי א"נ מודה רבי אליעזר דעורא קדש לעמיד לבא קדושת מחילה:

נממא

הוא הלא ליכבש משם
ר' אליעזר שמעתי כשהיו בונים בהיכל עשו קלעים
אלא השהיכל בונים מבחוץ ובעזרות בונים מבפנים
תני שמקריבין אף על פי שאין בית אוכלין קדשי
עם קדשים קלים ומעשר שני אע"פ שאין חומה מפני
שה לשעתה וקידשה לעתיד לבא לאו מכלל דר'
זה לעתיד לבא א"ל רבינא לרב אשי ממאי דלמא
דאשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא ומר
דמר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תימא קלעים לר'
ותא בעלמא אלא הני תנאי דתניא א"ר ישמעאל
חכמים את אלו שכשעלו בני הגולה מצאו אלו
ות בטלו משבטלה הארץ אלמא קסבר קדושה
תה ולא קידשה לעתיד לבא ורמיניה ^א אמר ר'
אלו בלבד היו והלא כבר נאמר ויששים עיר כל
עוג בבשן כל אלה ערים בצורות חומה גבוהה
את אלו שכשעלו בני הגולה מצאו אלו וקידשום
אמרינן לקמן דלא צריכא לקדושי אלא מצאו אלו
לבד אלא כל שתעלה בידך מסורת מאבותיך
ת יהושע בן נון כל מצות אלו נוהגות בה מפני
שה לשעתה וקידשה לעתיד לבא קשיא דר' ישמעאל
בר יוסי איבעית אימא תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל
דאמרי מנייהו ר' אלעזר בר יוסי אמרה דתניא ר' אלעזר
א חומה אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם ^א לכן;
נממא

ל רבי אליעזר ולא שמעיה לרבי אליעזר דתנור לא קידשה
 יימוקפות חומה מימות יהושע בן נון לענין מזהו בתי ערי
 פורש לי צמה מקודשים ערי ארץ ישראל: קסבר לא קידשה
 ת יהושע בן נון: * מלאו אלו. דרך ביאתם: הא אמרין לקמן.
 לות בתי ערי חומה ושילוח מזרעים ושאין עושין מגרשה: שדה:
 טוואה

(י.) כל מצות אלו. הנהגות צערי חומה, שלום מאורע וקריאת מגילה בחמשה עשר והבית
זין לו עכשיו וע"ג דחרוב לא בטלה קדושים (ערכין דב.) אשר לוא חומה. לוא כתיב, מש
(ע"י תוס' שם) אלמא כתיבא ליה קדושה קמייתא לא בטלה מחמת חורבן, והיינו נחמי (מגילה י.)

פז.

בג א מיי פ"ו מהל' צית
הנחירה הלכה יצ סמג
עשין קסג:
בד ב ג ד מיי שס הל' יד
וצנית המקדש דוקא ועיין
בהלכה עז:
בה ה מיי שס פ"ז הל' כג
ואזלא תמיהת הכ"מ
ע"ש:

בו ד מיי שס פ"ו הל' טו:
בו ז מיי פ"א מהל' תרומות
 הל' ה ופ"ו מהל' צית
 הבחירה הלכה טו וזה לענין
 שאר א"י וענין בכ"מ פ"ב
 מהל' שמיטין הלכה טו:
בח ח מיי פ"א מהל' מגילה
 הל' ד ופ"ב מהל'
 שמיטין הלכה טו וע"ש
 בהשגות ובכ"מ:

תורה אור השלם

1. (ד) ונבלד את כל פְּרִי
בַּעֲתָהּ הַהוּא לֹא הִזְקָה
מֵאֲשֶׁר לָהּ וְלִבְנֵיהֶם
וְלִבְנֵי בְנֵיהֶם עֵיר
כָּל חֵבֶל אֲרֻב
מִמֶּמְלַכְתָּהּ עוֹג
בְּקֶשֶׁן; (ה) כָּל
אֲנָלָה עֲרִים
בְּצִוְרוֹת וְחֻמָּה
בְּמִגְדָּה לְחֵמִים
וְרִיחֵהּ לִבְדֹּ
וְהָיָה הַפְּרִי
הַרְבֵּה מְאֹד;
דברים ט ד-ה

2. וְאֵם לֹא יִנָּאֵל
עַד מְלֵאתָ לָהּ
לִשְׁנֵה הַמִּימָה
וְעַד מֵלֵת הַבֵּית
אֲשֶׁר בְּעִיר
אֲשֶׁר לֹא חֻמָּה
לְעִמְצִיתָ לִקְנֶה
אֹתוֹ לְדִרְתָּו
לֹא יִנָּאֵל
בִּבְלִי;
ויקרא כ ה

מוסף רש"י

[illegible]